

باید جای هر سخنی را در زیر سایه‌ی علمای دین تعیین کرد

شماره پرسش: ۹۲۰۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۴/۱۲ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

با سلام: ۱. از روایتی که فرمود فهم سوره‌ی توحید مخصوص مردم آخرالزمان هست، آیا این درست است که آخرالزمان را به معنای این بگیریم که یعنی در توحید به آخر رسیده‌اند نه زمانی که دنیا دارد پیش می‌رود؟ ۲. یک شخصی می‌گفت جان انسان ارزش دارد و تنها باید در محضر استاد کامل بنشیند و یا آثار او را بخواند نه اینکه هر شخصی حرفی زد آن را گوش دهد، آقای صمدی و علامه طهرانی هم می‌گفتند انسان نباید پای منبر هرکسی بنشیند، ولی گویا سیر مقام معظم رهبری این را نمی‌گوید. ایشان پای منبرهای معمولی می‌نشینند، کتب مختلف حتی از خارجی‌ها را می‌خوانند. جمع این‌ها چگونه است؟ ۳. علامه طهرانی می‌فرمودند کار بر روی صفات کار ناقصی است باید کار بر روی اصل ذات انسانی صورت گیرد، ملاصدرا هم در باب اخلاق همین را قبول دارد، اما سؤال این است که در روایات ما مثلاً داریم اگر حسد دارید این کار را نکنید، این آیا کار بر روی صفات نیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- منظور این روایت همان‌طور که تصریح دارد، مردم آخرالزمان است از آن جهت که در دین تعمق می‌کنند. ۲- بالاخره باید جای هر سخنی را در زیر سایه‌ی علمای دین تعیین کرد. مقام معظم رهبری جای هر سخنی را نسبت به اصل اسلام می‌شناسند و با آن برخورد می‌کنند. ۳- همه‌ی این دستورات اگر با نظر به معرفت نفس باشد نتیجه‌ی خوبی می‌دهد. موفق باشید